

२०७२ श्रावण ३० शनिवार १५-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे- कहिल्यै थाकेर यादको यात्रालाई छोड्नु हुँदैन, सदा देही-अभिमानी रहने प्रयत्न गर, बाबाको प्यार खिन्न वा मीठो (स्वीट) बन्नको लागि यादमा बस।”

प्रश्न:- १६ कला सम्पूर्ण अथवा परफेक्ट बन्नको लागि कुनचाहिँ पुरुषार्थ अवश्य गर्नुपर्छ ?

उत्तर:- जति हुन सक्छ स्वयंलाई आत्मा सम्भक्त। प्यारका सागर बाबालाई याद गर्नु भन्ने परफेक्ट बन्छौ। ज्ञान धेरै सहज छ तर १६ कला सम्पूर्ण बन्नको लागि यादद्वारा आत्मालाई परफेक्ट बनाउनु छ। आत्मा सम्भक्तनाले मीठो बनिन्छ। सबै खिटपिट समाप्त हुन्छन्।

गीत:- तू प्यार का सागर है

ओम् शान्ति। प्यारका सागरले आफ्ना बच्चाहरूलाई पनि यस्तै प्यारको सागर बनाउनुहुन्छ। बच्चाहरूको लक्ष्य हो नै यस्तो लक्ष्मी-नारायण बन्ने। यिनीहरूलाई सबैले कति प्यार गर्छन्। बच्चाहरूले जान्दछन्- बाबाले हामीलाई लक्ष्मी-नारायणजस्तै मीठो बनाउनुहुन्छ। मीठो यहाँ नै बन्नु छ र बन्छौ यादद्वारा। भारतको योगको गायन गरिएको छ, यो हो याद। यस यादद्वारा नै तिमी यिनीहरूजस्तै विश्वको मालिक बन्छौ। यही बच्चाहरूले मेहनत गर्नु छ। तिमी यो घमण्डमा नआऊ- हामीलाई धेरै ज्ञान छ। मूल कुरा यो हो। यादले नै प्यार दिन्छ। धेरै मीठो, धेरै प्यारो बन्न चाहन्छौ, उच्च पद पाउन चाहन्छौ भन्ने मेहनत गर। नत्र त धेरै पछुताउँछौ किनकि धेरै बच्चाहरू छन् जो यादमा रहन सक्दैनन्, थाके भन्ने छोडिदिन्छन्। एक त देही-अभिमानी बन्नको लागि धेरै प्रयत्न गर। नत्र धेरै कम पद पाउँछौ। यति मीठो कहिल्यै हुँदैनौ। धेरै कम बच्चाहरू छन् जसले खिचिन्छन् किनकि यादमा रहन्छन्। केवल बाबाको याद रहनुपर्छ। जति याद गर्छौ त्यति धेरै मीठो बन्छौ। यी लक्ष्मी-नारायणले पनि पहिलो जन्ममा धेरै याद गरेका थिए। यादद्वारा मीठो बनेका हुन्। सत्ययुगका सूर्यवंशी पहिलो नम्बरमा छन्, चन्द्रवंशी सेकेण्ड नम्बर। यी लक्ष्मी-नारायण धेरै प्रिय लाग्छन्। यी लक्ष्मी-नारायणको चेहरा र राम-सीताको चेहरामा धेरै फरक छ। यी लक्ष्मी-नारायणमा कहिल्यै कुनै कलंक लगाएका छैनन्। कृष्णमाथि भूलले कलंक लगाएका छन्, राम-सीतामाथि पनि लगाएका छन्।

बाबा भन्नुहुन्छ- धेरै मीठो तब बन्छौ जब सम्भक्तौ- हामी आत्मा हौं। आत्मा सम्भक्तेर बाबालाई याद गर्दा धेरै मजा हुन्छ। जति याद गर्छौ त्यति सतोप्रधान, १६ कला सम्पूर्ण बन्छौ। १४ कलामा फेरि पनि कमी भयो फेरि अझ कमी हुँदै जान्छ। १६ कला परफेक्ट (सम्पन्न) बन्नु छ। ज्ञान त बिलकुल सहज छ। जसले पनि सिक्छ। ८४ जन्म कल्प-कल्प लिँदै आएका छौ। अब फर्केर त कोही जान सक्दैन, जबसम्म पूरा पवित्र बनिदैन। नत्र त सजाय खानुपर्छ। बाबा बारम्बार सम्भाउनुहुन्छ, जति हुन सक्छ सबैभन्दा पहिले यो एक कुरा निश्चय (पक्का) गर- म आत्मा हुँ। हामी आत्मा आफ्नो घरमा रहँदा सतोप्रधान हुन्छौं। फेरि यहाँ जन्म लिन्छौं। कसैले कति जन्म कसैले कति जन्म लिन्छौं। अन्त्यमा तमोप्रधान बन्छौं। दुनियाँको त्यो इज्जत कम हुँदै जान्छ। नयाँ घर हुँदा त्यसमा कति आराम आउँछ। फेरि पुरानो हुँदै जान्छ, कलाहरू कम हुँदै जान्छन्। यदि तिमी बच्चाहरू चाहन्छौ, परफेक्ट दुनियाँमा जानु छ भन्ने परफेक्ट बन्नु छ। केवल ज्ञानलाई परफेक्ट भनिदैन। आत्मा परफेक्ट बन्नु छ। जति हुन सक्छ कोसिस गर- म आत्मा हुँ, बाबाको

२०७२ श्रावण ३० शनिवार १५-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बच्चा हुँ। भित्र धेरै खुशी रहनुपर्छ। मनुष्यले आफूलाई देहधारी सम्झिएर खुशी हुन्छन्। म फलानोको बच्चा हुँ..... त्यो हो अल्पकालको नशा। अब तिमी बच्चाहरूलाई बाबासँग पूरा बुद्धियोग लगाउनु छ, यसमा अलमलिनु छैन। बेलायतमा वा जहाँ गए पनि एउटा कुरा पक्का गर, बाबालाई याद गर्नु छ। बाबा प्यारका सागर हुनुहुन्छ। यो महिमा कुनै मनुष्यको होइन। आत्माले आफ्नो बाबाको महिमा गर्छ। आत्माहरू सबै आपसमा भाइ-भाइ हुन्। सबैका बाबा एक हुनुहुन्छ। बाबा सबैलाई भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, तिमी सतोप्रधान थियौ तिमी अब तमोप्रधान बनेका छौ। तमोप्रधान बनेपछि तिमी दुःखी बनेका हो। अब हामी आत्माहरूलाई परमात्मा बाबाले भन्नुहुन्छ— तिमी पहिले परफेक्ट थियौ। सबै आत्माहरू त्यहाँ परफेक्ट नै हुन्छन्। छन त पार्ट अलग-अलग छ, तर परफेक्ट त छ नि। पवित्रता विना त वहाँ कोही जान सक्दैन। सुखधाममा तिमीलाई सुख पनि हुन्छ भने शान्ति पनि हुन्छ, त्यसैले तिम्रो उच्चभन्दा उच्च धर्म हो। अथाह सुख रहन्छ। विचार गर— हामी के बन्छौं। स्वर्गको मालिक बन्छौं। त्यो हो हीराजस्तो जन्म। अहिले त कौडीजस्तो जन्म छ। अब बाबा इसारा दिनुहुन्छ यादमा रहनको लागि। तिमी बोलाउँछौ नै— आएर हामीलाई पतितबाट पावन बनाउनुहोस्। सत्ययुगमा हुन्छन् सम्पूर्ण निर्विकारी। राम-सीतालाई पनि सम्पूर्ण भनिदैन। उनीहरू सेकेण्ड ग्रेडमा गए। यादको यात्रामा पास भएनन्। ज्ञानमा जति तीक्ष्ण भए पनि कहिल्यै बाबालाई मीठो लाग्दैन। यादमा रहेपछि नै मीठो बन्छौ। फेरि बाबा पनि तिमीलाई मीठो लाग्छ। पढाइ त बिलकुल सामान्य छ— पवित्र बन्नु छ, यादमा रहनु छ। यो राम्रोसँग नोट गर फेरि यो जुन कहाँ-कहाँ खिटपिट हुन्छ, अहंकार आउँछ, त्यो कहिल्यै हुँदैन, यादको यात्रामा रहनाले। मूल कुरा आफूलाई आत्मा सम्झिएर बाबालाई याद गर। दुनियाँमा मनुष्य कति लडाईँ गरिरहन्छन्। जीवनलाई जहरजस्तै गरिदिन्छन्। यी शब्द सत्ययुगमा हुँदैनन्। पछि गएर यहाँ त मनुष्यको जीवन अभै जहर हुँदै जान्छ। यो हो नै विषय सागर। रौरव नर्कमा सबै छन्, धेरै खराब छन्। दिन-प्रतिदिन खराबी बढ्दै जान्छ। यसलाई फोहोरी दुनियाँ भनिन्छ। एक अर्कालाई दुःख नै दिइरहन्छन् किनकि देह-अभिमानको भूत छ। कामको भूत छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यी भूतलाई भगाऊ। यी भूतले नै तिम्रो मुख कालो गराउँछन्। काम चितामा बसेर कालो बन्छन् तब बाबा भन्नुहुन्छ— फेरि म आएर ज्ञान अमृतको वर्षा गर्छु। अहिले तिमी के बन्छौ ! वहाँ त हीराका महल हुन्छन्, सबै प्रकारको वैभव हुन्छ। यहाँ त सबै मिसावटी चीज छन्। गाईलाई खाना हेर, सबै सार निकालेर बाँकी दिन्छन्। गाईलाई खाना पनि ठीकसँग मिल्दैन। कृष्णका गाई हेर कति फस्टक्लास देखाउँछन्। सत्ययुगमा गाई यस्ता हुन्छन्, कुरै नसोध। देख्ने बित्तिकै खुशी हुन्छ। यहाँ त हर चीजबाट सार निकालेर दिन्छन्। यो धेरै छी-छी फोहोरी दुनियाँ हो। तिमीले यसमा दिल लगाउनु हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी कति विकारी बनेका छौ। लडाईँमा कसरी एक अर्कालाई मारिरहन्छन्। आणविक बम्ब बनाउनेहरूको पनि कति मान छ, यसबाट सबैको विनाश हुन्छ। बाबा बताउनुहुन्छ— आजका मनुष्य के छन्, भोलि के हुन्छन्। अहिले तिमी छौ बीचमा। सङ्गले तार्छ कुसङ्गले डुबाउँछ। तिमी पुरुषोत्तम बन्नको लागि बाबाको हात पक्रन्छौ। कोही तैरिन सिक्छन् भने सिकाउनेको हात पक्रनुपर्छ। नत्र निस्सासिन्छ, यसमा पनि हात पक्रनुपर्छ। नत्र मायाले खिच्छ। तिमीले यस सारा विश्वलाई स्वर्ग बनाउँछौ। आफूलाई नशामा ल्याउनुपर्छ। हामी श्रीमतद्वारा आफ्नो राजाई स्थापना गरिरहेका छौं। सबै मनुष्यले दान गर्छन् नि। भिखारीलाई

२०७२ श्रावण ३० शनिवार १५-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन दिन्छन्। तीर्थ यात्रामा पण्डाहरूलाई दान दिन्छन्, मुठी चामल पनि दान अवश्य गर्छन्। त्यो सबै भक्तिमार्गमा चल्दै आउँछ। अहिले बाबाले हामीलाई डबल दानी बनाउनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ—तीन पाउ पृथ्वीमा तिमी यो ईश्वरीय विश्वविद्यालय, ईश्वरीय हस्पिटल खोल जसमा मनुष्यले २१ जन्मको लागि आएर रोगबाट मुक्ति पाउनेछन्। यहाँ त कस्ता-कस्ता बिमारीहरू हुन्छन्। बिमारीमा कति गन्ध हुन्छ। हस्पिटलमा हेन्चो भने वैराग्य आउँछ। कर्मभोग कति छ। यी सबै दुःखबाट छुट्नको लागि बाबा भन्नुहुन्छ— केवल याद गर, अरू कुनै मेहनत दिनुहुन्न। बाबा जान्नुहुन्छ— बच्चाहरूले धेरै मेहनत देखेका छन्। विकारी मनुष्यको सक्कल नै बदलिन्छ। एकदम मुर्दाजस्तै बन्छन्। जसरी रक्सी खानेहरू रक्सी विना रहन सक्दैनन्। रक्सीले धेरै नशा चढ्छ तर अल्पकालको लागि। यसबाट विकारी मनुष्यको आयु पनि कति छोटो हुन्छ। निर्विकारी देवताहरूको आयु औसत १२५-१५० वर्ष हुन्छ। सदा स्वस्थ बन्ने हो भने आयु पनि त बढ्छ नि। निरोगी काया हुन्छ। बाबालाई अविनाशी सर्जन पनि भनिन्छ। ज्ञान इन्जेक्सन सद्गुरुले दिनुभयो अज्ञान अन्धकार विनाश। बाबालाई जान्दैनन् त्यसैले अज्ञान अन्धकार भनिन्छ, यहाँको नै कुरा हो। क्राइस्टलाई त जान्दछन् फलानो सम्बतमा आए। उनीहरूको सारा लिस्ट छ। कसरी नम्बरवार पोप गद्दीमा बस्छन्। एउटै भारत छ जसमा कसैको जीवनी जान्दैनन्। बोलाउँछन् पनि हे दुःख हर्ता सुख कर्ता परमात्मा, हे माता-पिता..... अच्छा, माता-पिताको जीवनी त बताऊ। केही पनि थाहा छैन।

तिमी जान्दछौ— यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग। हामी अहिले पुरुषोत्तम बनिरहेका छौं, पूरा पढ्नुपर्छ। लोकलाज, कुलको मर्यादामा पनि धेरै जना फाँसिरहन्छन्। यी बाबाले त कसैको पनि पर्बाह गरेनन्। कति गाली आदि खाए, न मन न चित्त। मार्गमा हिंङ्दा-हिंङ्दै ब्राह्मण फँस्यो। बाबाले ब्राह्मण बनाउनुभयो तब गाली खान थाले। सारा पञ्चायत एकातर्फ थियो, दादा अर्कोतर्फ। सारा सिन्धी पञ्चायतले भन्यो— यसले के गर्दैछ ! अरे गीतामा भगवानुवाच छ नि— काम महाशत्रु हो, यसमाथि जित पाउनाले विश्वको मालिक बन्छौ। यी त गीताका अक्षर हुन्। मद्दारा पनि कसैले भन्न लगाउँछन्— काम विकारलाई जित्नाले तिमी जगतजित बन्छौ। यी लक्ष्मी-नारायणले पनि विजय पाएका हुन्। यसमा लडाईं आदिको कुनै कुरा छैन। तिमीलाई स्वर्गको बादशाही दिन आएको छु। अब पवित्र बन र बाबालाई याद गर। स्त्रीले भन्छन्— म पावन बन्छु, पति भन्छन्— म बन्दिनँ। एक हंस, एक बकुल्ला हुन्छन्। बाबा आएर ज्ञान रत्न टिप्ने हंस बनाउनुहुन्छ। तर एउटा बन्छ, अर्को बन्दैन भने भगडा हुन्छ। शुरुआतमा त धेरै तागत थियो। अहिले यति हिम्मत कसैमा छैन। भन्न त भन्छन् हामी वारिस हौं, तर वारिस बन्ने कुरा अर्कै हो। शुरुमा त कमाल थियो। ठूला ठूला घरवाला भट्ट छोडेर आए वर्सा पाउन। त्यसैले उनीहरू लायक बने। पहिले पहिले आउनेले त कमाल गरे। अहिले यस्ता कोही विरलै निस्कन्छन्। लोकलाज धेरै छ। पहिले जो आए उनीहरूले धेरै हिम्मत देखाए। अहिले कसैले यति साहस राखून्— धेरै मुश्किल छ। हो, गरिबले राख्न सक्छन्। मालाको दाना बन्नु छ भने पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। माला त धेरै लामो छ। ८ को पनि छ, १०८ को पनि छ, फेरि १६१०८को पनि छ। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— धेरै-धेरै मेहनत गर। आफूलाई आत्मा सम्भ्र। सत्य बताउँदैनन्। जसले आफूलाई राम्रो सम्भ्रन्छन्, उनीहरूबाट पनि विकर्म हुन जान्छ। छन त ज्ञानी आत्मा छन्। सम्भ्राउनमा राम्रा छन् तर योग छैन, दिलमा चढ्दैनन्। यादमा नै रहँदैनन् भने दिलमा पनि चढ्दैनन्। यादद्वारा नै याद मिल्छ नि। शुरुमा भट्ट समर्पण भए। यसरी

२०७२ श्रावण ३० शनिवार १५-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन समर्पण हुनु सानिमाँको घर होइन । मूल कुरा हो याद, तब नै खुशीको पारा चढ्छ । जति कला कम हुँदै गएको छ त्यति दुःख बढ्दै गएको छ । अब फेरि जति कला बढ्दै जान्छ त्यति खुशीको पारा चढ्छ । अन्त्यमा तिमीलाई सबै साक्षात्कार हुन्छ । धेरै याद गर्नेलाई के पद मिल्छ । धेरैलाई अन्त्यमा साक्षात्कार हुन्छ । जब विनाश हुन्छ तब तिमीले स्वर्गको साक्षात्कारको हलुवा खान्छौ । बाबा बारम्बार सम्झाउनुहुन्छ— यादलाई बढाऊ । कसैलाई थोरै सम्झाउँदैमा बाबा खुशी हुनुहुन्न । एक पण्डितको पनि कथा छ नि । भने— राम राम भन्नाले सागर पार भइन्छ । यो देखाउँछन्— निश्चयमा नै विजय छ । बाबामा संशय आउनाले विनश्यन्ति हुन्छन् । बाबाको यादले नै पाप काटिन्छ, रात दिन कोसिस गर्नुपर्छ । अनि कर्मेन्द्रियको चञ्चलता बन्द हुन्छ । यसमा धेरै मेहनत छ । धेरै छन् जसको यादको चार्ट नै छैन । मतलब फाउन्डेसन छैन । जति हुन सक्छ, जसरी भए पनि याद गर्नुपर्छ तब मात्रै सतोप्रधान, १६ कला बनिन्छ । पवित्रताको साथमा यादको यात्रा पनि हुनुपर्छ । पवित्र रहनाले नै यादमा रहन सकिन्छ । यो प्वाइन्ट राम्रोसँग धारणा गर । बाबा कति निरहंकारी हुनुहुन्छ । पछि गएर तिम्रो चरणमा सबै भुक्छन् । भन्छन्— वास्तवमा यी माताहरूले स्वर्गको द्वार खोल्छन् । यादको बल अहिले कम छ । कोही पनि देहधारीलाई याद गर्नु हुँदैन । तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नमा नै मेहनत छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस पतित फोहोरी दुःखदायी दुनियाँसँग दिल लगाउनु हुँदैन । एक बाबाको हात पक्रिएर यसबाट पार जानु छ ।
- २) मालाको दाना बन्नको लागि धेरै साहस राखेर पुरुषार्थ गर्नु छ । ज्ञान रत्न टिप्ने हंस बन्नु छ । कुनै पनि विकर्म गर्नु हुँदैन ।

वरदानः— श्रेष्ठ संकल्पको सहयोगद्वारा सबैमा शक्ति भर्ने शक्तिशाली आत्मा भव

सदा शक्तिशाली भवको वरदान प्राप्त गरेर सबै आत्माहरूमा श्रेष्ठ संकल्पद्वारा बल भर्ने सेवा गर । जसरी आजकल सूर्यको शक्ति जम्मा गरेर कति कार्य सफल गर्छन् । यसैगरी श्रेष्ठ संकल्पको शक्ति यति जम्मा गर जसद्वारा अरूको संकल्पमा बल भरियोस् । यो संकल्पले इन्जेक्सनको काम गर्छ, यसबाट भित्र वृत्तिमा शक्ति आउँछ । त्यसैले अब श्रेष्ठ भावना वा श्रेष्ठ संकल्पद्वारा परिवर्तन गर्नु— यो सेवाको आवश्यकता छ ।

स्लोगनः— मास्टर दुःख हर्ता बनेर दुःखलाई पनि रूहानी सुखमा परिवर्तन गर्नु— यही तिम्रो श्रेष्ठ कर्तव्य हो ।